

ตอนที่ 1

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเดี่ยวสัตว์

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความหมายของการเสียงสัตว์

การเสียงสัตว์ หมายถึง การปฏิบัติที่เกี่ยวกับการเสียงสูง การให้อาหาร การปรับปรุงพันธุ์ และการศึกษาพิจารณาสัตว์ เพื่อให้ผู้เสียงได้รับประโยชน์ เช่น ผลผลิตต่าง ๆ แรงงาน ความเพลิดเพลิน เป็นต้น

การเสียงสัตว์ สามารถแบ่งได้หลายชนิด คือ

1. สัตว์ใหญ่ ได้แก่ โค กระปือ ม้า ตา ล้อ เป็นต้น
2. สัตว์เล็ก ได้แก่ สุกร แพะ แกะ กระต่าย เป็นต้น
3. สัตว์ปีก ได้แก่ ไก่ เป็ด ห่าน นกต่าง ๆ เป็นต้น
4. สัตว์น้ำ ได้แก่ ปลา หุ้ง หอย เป็นต้น
5. สัตว์อื่น ๆ ได้แก่ ชระเข้ กบ พัง ครั้ง ไหน เป็นต้น

1.2 ความเป็นมาของ การเสียงสัตว์

มนุษย์และสัตว์อยู่ร่วมโภคภัณฑานานนับถ้วนปีมาแล้ว ในยุคแรก ๆ มนุษย์เป็นผู้ค้าและกินสัตว์ จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์เรื่องว่า มนุษย์รุ่ง起กทำการเสียงสัตว์นานกว่า 9,000 ปีมาแล้ว โดยนำสัตว์ปีนากขึ้นไว้เพื่อใช้เป็นอาหารแทนการไปล่าสัตว์ สัตว์ชนิดไหนเรื่องก็ทำการคัดเลือกและขายพันธุ์ เพื่อให้ได้ผลผลิตเรื่อยมาจนถูกนำไปเสียงในที่สุด สัตว์ชนิดแรกที่มนุษย์เสียงไว้เป็นสัตว์เลี้ยง ได้แก่ ตุนข มนุษย์ในสมัยก่อนหาอาหารโดยการล่าสัตว์บ้า เมื่อได้เนื้อสัตว์ มาแล้วจะนำกลับมาบ้าน และเก็บอาหารที่เหลือไว้บริโภค ซึ่งเป็นสิ่งคงคุ้นๆ ให้มวนเวียนอยู่ ไปส์ ๆ ที่อยู่ของมนุษย์ เพื่อหาโอกาสในอาหาร แต่เมื่อมีสัตว์อื่นมาก็จะถูกสั่งเสียงเห่า ทำให้มนุษย์เปลี่ยนแหล่งอาหารที่เหลือให้กิน ตุนขก็จะคิดตามเป็นเพื่อนกับมนุษย์เรื่อยมา จึงทำให้ตุนข และมนุษย์มีความใกล้ชิดกัน จนในที่สุดตุนขป้ากถูกนำไปเสียงเป็นตุนขบ้าน สัตว์อีกชนิดหนึ่งที่ในสมัยโบราณมีความใกล้ชิดกับมนุษย์มากและทำประชชนให้เกิดมนุษย์ คือ ม้า เป็นสัตว์เสียงที่ใกล้ชิด

กับมนุษย์มานานกว่า 5,000 ปีมาแล้ว โดยใช้ม้าในการสังคมและการขนส่ง เมื่อจากม้าเป็นสัตว์ที่ตลาดฝึกได้ง่าย มีความว่องไวและมีกำลัง แต่ในปัจจุบันม้าถูกใช้ประโยชน์น้อยลง เป็นเพียงสัตว์ที่ให้ความเพลิดเพลินและการกีฬาเท่านั้น

การคัดเลือกและพัฒนาพันธุ์จะทำให้ถักษณะและฤทธิภาพของสัตว์เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่อยู่ตามธรรมชาติกลายเป็นสัตว์พวกใหม่หรือพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตสูงขึ้น มีการเจริญเติบโตดีขึ้น ประกอบกับการไขข้อจำกัดด้านฐานของมนุษย์ ซึ่งมักจะนำสัตว์ของตนไปด้วย ทำให้การเลี้ยงสัตว์กระชาญเพร่ห่างไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว จนกระทั่งในปัจจุบันการเลี้ยงสัตว์มีการพัฒนา ก้าวหน้าไปอย่างมาก ทั้งด้านพันธุ์สัตว์ อาหารและการให้อาหารสัตว์ การจัดการสูง และการควบคุมป้องกันโรคสัตว์อย่างมีประสิทธิภาพ งานกล้ายเป็นธุรกิจการเลี้ยงสัตว์ที่มีความมั่นคงและสามารถเป็นอาชีพเลี้ยงครอบครัวได้

การเลี้ยงสุกร

ประเทศไทยได้เริ่มเลี้ยงสุกรเป็นเวลากว่า 6,000 ปี ส่วนในอังกฤษมีการเลี้ยงสุกรมาแล้วกว่า 2,700 ปี สุกรพันธุ์ต่างประเทศในปัจจุบันได้รับการปรับปรุงพันธุ์มาจากบรรพบุรุษที่เป็นสุกรป่า แคนยุโรปและสุกรป่าแคนเอเชีย ประเทศไทยมีการเลี้ยงสุกรมากที่สุดในโลก แต่ส่วนมากใช้บริโภคภายในประเทศ ประเทศไทยมีการเลี้ยงสุกรส่งเป็นสินค้าออกสู่ต่างประเทศ ได้แก่ เคนเนอร์ย์ อังกฤษ สหราชอาณาจักร และเนเธอร์แลนด์

การเลี้ยงไก่

มนุษย์นำไก่มาเลี้ยงไม่ต่ำกว่า 5,000 ปีมาแล้ว เพื่อใช้เป็นอาหารและเก็บกีฟ้า มีแหล่งกำเนิดอยู่ในแคนทวีปอเชีย เช่น ประเทศไทย อินโดนีเซีย พม่า อินเดีย และแคนชาyahะเลเมดิเตอร์เรเนียน ปัจจุบันการเลี้ยงไก่เป็นแบบอุดหนารกรรมที่ทันสมัย มีพันธุ์ที่ดี มีการให้อาหารอย่างถูกวิธี และมีการจัดการที่ดี

การเลี้ยงโค

มนุษย์นำโคมาเป็นสัตว์เลี้ยงประมาณ 7,000-8,000 ปีมาแล้ว การเลี้ยงโคเป็นสัญลักษณ์แห่งความอ่อนโยนพ่อพันธุ์ เป็นสัตว์แห่งเทพนิยายและเป็นสัตว์ที่การบูชา นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการให้น้ำนม หนัง และแรงงานแก่นมนุษย์ โคที่เลี้ยงในสมัยโบราณเรียก Aurochs (*Bos primigenius*) ซึ่งเป็นต้นตระกูลของโคยุโรปในปัจจุบัน ส่วนโคอิหรือโคหนังคือ โคอินเดียที่มี

ตะไนอก ซึ่งเข้าใจว่าเริ่มเลี้ยงในอินเดียเมื่อประมาณ 7,000 ปีมาแล้ว ต่อมาได้แพร่พันธุ์เข้ามาทาง
แดนตะวันออก โดยมีหลักฐานพบชากโคอินเดียหรือเรียกว่า ซีบุ (Zebus) (*Bos primigenius
namadicus*) ในประเทศไทย ซึ่งมีอายุประมาณ 5,000 ปี

การเลี้ยงม้า

การเลี้ยงม้ามีขึ้นเมื่อประมาณ 5,000 ปีมานี้ โดยมีถิ่นกำเนิดในเขตยูโรปตะวันออก เป็นม้า
ป่าพวก *Equus caballus* และในแดนทะเลทรายโดยมี เป็นม้าพวก *Equus przewalskii* ม้าเคยเป็นสัตว์
ที่มีความสำคัญมากในอดีต เพื่อใช้เป็นแรงงานและใช้ในการทำสังคมในสมัยโบราณ แต่จำนวน
ม้าได้ลดลง เพราะเครื่องจักรเข้ามานแทนที่

การเลี้ยงลา

การเลี้ยงลาเริ่มนับขึ้นในแดนอาหริากตะวันออกเฉียงเหนือเป็นแห่งแรก เพื่อเป็นสัตว์ไว้ใช้งาน
ต่อมามีการเลี้ยงกันมากในแดนทุรกันดาร เพราะมีความทันทนาในการทำงานในท้องถิ่นกันได้
ดีกว่าม้า

1.3 ประโยชน์และความสำคัญของการเลี้ยงสัตว์

การเลี้ยงสัตว์มีประโยชน์และความสำคัญในหลาย ๆ ด้าน ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ

1.1 การเลี้ยงสัตว์ช่วยทำให้เกิดรายได้ประชาชาติมากขึ้น จากข้อมูลทางสถิติการเกษตร
ของประเทศไทยปีเพาะปลูก 2537/38 สำนักงานเพื่อการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
บุคลากรติดผลเกษตรกรรมทางด้านการเลี้ยงสัตว์ของประเทศไทยมีค่า 26,503,307 บาท

1.2 การเลี้ยงสัตว์ช่วยทำให้เกิดรายได้เข้าประเทศ จากการส่งสัตว์มีชีวิต เนื้อสัตว์ และ
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ออกไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศ

1.3 การเลี้ยงสัตว์ช่วยลดการสูญเสียเงินตรา ในการส่งซื้อเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์
จากต่างประเทศ

1.4 การเลี้ยงสัตว์ช่วยทำให้เกิดอุดหนุนการรวมต่อเนื่อง เช่น โรงงานผลิตอาหารสัตว์
โรงงานผลิตปลาปัน โรงงานผ้าสัตว์ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์ เป็นต้น ซึ่งทำให้คนมีงานทำมาก
ขึ้น เป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย

1.5 การเลี้ยงสัตว์ช่วยเพิ่มค่าของผลิตผลการเกษตรอื่น ๆ ที่ราคาต่ำ เช่น มันสำปะหลัง เม็ดครับญี่ปุ่น ถั่วต่าง ๆ เป็นต้น โดยนำมาเป็นวัตถุคืออาหารสัตว์ เพื่อเปลี่ยนเป็นเนื้อสัตว์ น้ำ ไข่ ไข่น เป็นต้น ทำให้มีราคาสูงขึ้น

1.6 การเลี้ยงสัตว์ช่วยทำให้ได้ผลผลิตอาหารประเพณี น้ำ และไข่ภายในประเทศ

1.7 การเลี้ยงสัตว์ช่วยเพิ่มรายได้และลดค่าใช้จ่ายในการอบกรัว ในการนำผลิตผลที่ได้ไปขายและบริโภค ทำให้เพิ่มรายได้และลดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหาร

2. ด้านสังคม

2.1 การเลี้ยงสัตว์ช่วยตอบปัญหาการว่างงานของประชาชนในประเทศไทย

2.2 การเลี้ยงสัตว์ช่วยสร้างความสัมพันธ์ในการอบกรัวในการช่วยกันเลี้ยงสัตว์

2.3 การเลี้ยงสัตว์ให้ความเพลิดเพลินกับผู้เลี้ยง เช่น ไก่ฟาร์ม กระต่าย นก ปลา สุนัข แมว เป็นต้น

2.4 การเลี้ยงสัตว์ช่วยในการฝึกนิสัยของผู้เลี้ยงให้ความรับผิดชอบและการตระหนักรู้เวลา

2.5 ผลผลิตจากสัตว์ช่วยให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง มีอาหารที่มีประโยชน์บริโภค

รูปที่ 1.1 โรงงานอุตสาหกรรมการผลิตไก่แย่นเป็ด ทำให้ประชาชนมีงานทำ

3. ด้านเกษตรกรรม

- 3.1 ใช้เป็นแรงงานในการเกษตรกรรม เช่น ใช้ไก่กระปือในการโขนา เป็นต้น
- 3.2 ช่วยลดค่าน้ำในการผลิตการเกษตรด้านอื่น ๆ เช่น การเลี้ยงสุกรหรือไก่ควบคู่กับการเลี้ยงปลา โดยใช้มูลสุกรหรือไก่เป็นอาหารปลา การเลี้ยงไก่ในสวนมะพร้าวโดยจะช่วยกำจัดวัชพืชและให้มูลเป็นปุ๋ยแก่พืช
- 3.3 ช่วยเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้เกิดขึ้น เพราะมูลตัววัวเป็นปุ๋ยอย่างดี เมื่องจากมูลตัววัวประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ที่พืชต้องการ เช่น มูลไก่ $N-P-K = 2-1.5-2$ มูลไก่มี $N-P-K = 5-3-1.5$ เป็นต้น
- 3.4 ช่วยให้สามารถใช้พื้นที่ว่างเปล่าหรือพื้นที่ที่ไม่สามารถปลูกพืชได้มาใช้ประโยชน์
- 3.5 ช่วยเปลี่ยนถึงเหลือทิ้งทางการเกษตรหรืออุตสาหกรรม เช่น เปลือกหัวโพดอ่อนเปลือกสับปะรด พังผัก ข้าว อ้อย ขอด อ้อย ส่าหรี เป็นต้น นำทำให้เกิดประโยชน์ในการเป็นวัตถุคงษาอาหารตัววัว แล้วเปลี่ยนเป็นผลิตผลจากตัววัวที่มีคุณค่า
- 3.6 ช่วยกำจัดวัชพืช โดยนำเยลามาใช้เลี้ยงตัววัว ทำให้ลดค่าน้ำค่าอาหารตัววัว เช่น นำเยลักษณะขามาหากแห้งเป็นส่วนผสมในอาหารสุกร ปล่อยให้เข้าไปกินหนี้ในสวนผลไม้หรือสวนยาง เป็นต้น

รูปที่ 1.2 พื้นที่ว่างเปล่าหรือพื้นที่ไม่สามารถปลูกพืช นำมาใช้เลี้ยงตัววัวให้ทำให้เกิดประโยชน์

4. ด้านอื่น ๆ

- 4.1 ช่วยให้เกิดผลลัพธ์จากสัตว์ทางด้านอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมเครื่องหนัง เครื่องนุ่มนิ่ม ของใช้ เป็นต้น
- 4.2 ใช้เป็นสัตว์ทดลองในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ เช่น หมู กระต่าย ลิง ทุน้ำ เป็นต้น
- 4.3 ผลิตพลังงานจากน้ำมูลสัตว์ โดยนำน้ำมูลสัตว์มาผลิตแก๊สชีวภาพ เพื่อให้ได้แก๊สมีเทนมาใช้เป็นพลังงาน
- 4.4 การทำวัสดุป้องกันโรค โดยผลิตจากเลือดหรือไข่ของสัตว์
- 4.5 การทำอาหารจากหนังสัตว์ เครื่องสำอางจากไข่
- 4.6 เพื่อเพิ่มปริมาณ เช่น ทุน้ำ เป็นต้น
- 4.7 เพื่อใช้เป็นเคมีภาร เช่น การแปรรูป ม้า การตีไก่ เป็นต้น

1.4 คุณสมบัติของนักเลี้ยงสัตว์

นักเลี้ยงสัตว์ที่ดีควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องมีนิสัยรักสัตว์ มีเมตตากรุณาต่อสัตว์ ผู้ที่ไม่รักสัตว์และไม่ชอบสัตว์จะเดือดร้อนให้ประสบผลสำเร็จได้ยาก ความรักและความเอ็นดูจะเป็นเหตุให้ผู้เลี้ยงเอาใจใส่สุนัขและปฏิบัติ เพื่อให้สัตว์เดือดร้อนจากการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตได้ดี
2. ต้องแสวงหาความรู้และความชำนาญอยู่เสมอ ผู้ที่จะเดือดร้อนสัตว์เป็นอาชีพจำเป็นจะต้องแสวงหาความรู้และความชำนาญอยู่เสมอ ซึ่งความรู้นั้นหาได้โดยการอ่านจากตำรา หรือเข้ารับการฝึกอบรม หรือชั้นกิจการที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์
3. ต้องเป็นคนใจเย็นและอดทนต่ออุปสรรค การเดือดร้อนนั้นกว่าที่จะประสบความสำเร็จ ได้จะต้องประสบกับอุปสรรคหลายสิ่งหลายอย่าง ด้านไม่เป็นคนใจเย็นและไม่มีความมานะอดทน ต่ออุปสรรคเหล่านั้นแล้ว การเดือดร้อนจะไม่บรรลุผลสำเร็จ
4. มีความสนใจในอาชีพการเลี้ยงสัตว์ ผู้ที่จะประสบผลสำเร็จในการเดือดร้อนได้นั้น จะต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจในการเดือดร้อน เพราะความสนใจเป็นเหตุของให้เกิดทักษะและความชำนาญ

5. มีความซื่อตรงต่อตนของแต่ทรงต่อเวลา ผู้เลี้ยงสัตว์ควรจะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบและทรงต่อเวลา เพราะว่าถ้าไม่รับผิดชอบในเรื่องเวลาแล้ว ก็จะทำให้เกิดผลเสียหาย เช่น การให้อาหาร การผสมพันธุ์สัตว์ เป็นต้น

6. ต้องเป็นคนขยันไม่กลัวงานและอดทน การเลี้ยงสัตว์จำเป็นจะต้องได้รับการอุualeาใจ ใส่ต่ำงยุ่งเหยิง ดังนั้นผู้เลี้ยงจะต้องมีความขยัน หมั่นสังเกตและเอาใจใส่กัญจะอากรของสัตว์อยู่เสมอ เพื่อให้สัตว์ได้กินอยู่อย่างสบาย นอกจากนี้การเลี้ยงสัตว์เป็นงานที่หนักและจะต้องทำงาน แข็งกระถึงไม่ได้ เพราะสัตว์อาจจะเกิดเจ็บป่วยเวลาใดก็ได้

7. การเลี้ยงสัตว์เป็นงานที่ต้องทำด้วยตนเอง จะไว้ใจให้คนอื่นทำแทนไม่ได้ เพราะว่าผู้ที่รับผิดชอบต่อการเลี้ยงสัตว์ได้ดีที่สุด คือ ผู้เลี้ยงที่ต้องทำงานอยู่กับงานนั้น ถ้าให้ผู้อื่นเข้ามาทำแทน เวลาจะไม่รู้เที่ยวบ้านตอนการเลี้ยงจะทำอะไร ก่อนและอาจจะไม่ทำก็ได้ เพราะไม่ใช่ผลประโยชน์ที่แท้จริงของผู้มาแทน ดังนั้นการที่ให้ผู้อื่นทำแทนย่อมจะเกิดผลเสียหายได้

1.5 ปัจจัยที่ทำให้การเลี้ยงสัตว์ประสบความสำเร็จ

การเลี้ยงสัตว์จะประสบความสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ คือ

1. พันธุ์สัตว์ดี หมายถึง พันธุ์สัตว์ที่ได้รับการคัดเลือกและผสมพันธุ์ให้มีอัตราการเจริญเติบโตสูง ประสิทธิภาพการใช้อาหารดี และให้ผลผลิตสูง

2. อาหารสัตว์ดี หมายถึง อาหารมีคุณค่าทางอาหารครบถ้วนตามความต้องการของสัตว์ ในเกณฑ์ระยะแรกแต่ละชนิด

3. การจัดการที่ดี หมายถึง การจัดการต่างๆ ดี ตั้งแต่การวางแผนฟาร์ม การก่อสร้าง โรงเรือน การจัดแบ่งพื้นที่ ให้อย่างเหมาะสม การจัดการวัดดูดินและการให้อาหารสัตว์ การเลี้ยงสุกร สุขุมิบาน และการตลาดที่ดี ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีความสำคัญมาก ผู้ที่จะเลี้ยงสัตว์จะควรทำการศึกษาและปฏิบัติอย่างถูกวิธี เพื่อให้ได้สัตว์ที่มีคุณภาพดี ให้ผลผลิตสูง และทำการไร้ให้ได้มาก

1.6 เหตุที่ทำให้การเลี้ยงสัตว์ไม่ประสบความสำเร็จ

การเลี้ยงสัตว์ไม่ประสบความสำเร็จ มีสาเหตุเนื่องจาก

1. มีนิสัยไม่เหมาะสม บางกรณีเข้าใจว่าตนของชอนเลี้ยงสัตว์ หรือเห็นผู้อื่นเลี้ยงแล้วรู้สึกว่า ก็อยากเลี้ยงบ้าง แต่พอลงทุนไปแล้วกลับพบว่าไม่ชอนจริง ถ้าเข่นนั้นเขินทำไปก็ขาดทุน ควรเลิกเสียและหันไปทางงานที่เหมาะสมกับนิสัยจะดีกว่า

2. ตั้งต้นด้วยพันธุ์สัตว์ที่ไม่ดี สัตว์พันธุ์ดีจะให้ผลตอบแทนสูงกว่าสัตว์พันธุ์เดา สัตว์พันธุ์เดาอาจจะทำให้ผู้เลี้ยงขาดทุน จะนั้นในการตั้งต้นการเลี้ยงสัตว์ ควรจะเอาใจใส่ในการคัดเลือกพันธุ์สัตว์ให้คัดเลือกก่อน

3. ขาดความรู้และความชำนาญ ก่อนทำการเลี้ยงสัตว์ควรจะศึกษาหาความรู้และความชำนาญให้ดีเสียก่อน มิฉะนั้นอาจจะทำให้เกิดการผิดพลาด เสียหาย และขาดทุนได้

4. ขาดการจัดการที่ถูกต้อง เช่น ระยะเริ่มต้นการเลี้ยงมักจะทำการใหญ่ๆ แต่เมื่อพบกับปัญหาและอุปสรรค ที่ไม่ทราบว่าจะแก้ไขอย่างไร ซึ่งที่จริงแล้วควรจะค่อยๆ ต่อไป เริ่มต้นแต่น้อยก่อน ถ้าเห็นว่ากิจการคืบหน้าค่อยๆ ขยายภัยหลัง เมื่อได้ศึกษาจนเกิดความชำนาญดีแล้ว

5. การติดตามไม่ถูกต้อง การอดีตทางการเกษตรกำเนิดถึงเรื่องติดตามให้มาก เพราะถ้าติดตามไม่ถูกต้องแล้วหากที่จะประทานผลสำเร็จ ผู้เลี้ยงซึ่งควรจะศึกษาและติดตามหากข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามว่ามีการดำเนินการอย่างไรบ้าง มีการเก็บอินไซของราคาผลิตผลอย่างไร ความต้องการของตลาดเป็นอย่างไร ตลาดที่จะขายผลิตผลอยู่ห่างจากชุมชนแค่ไหน จึงจะทำให้ประสบผลสำเร็จ

6. ให้ผู้อื่นทำงานแทน การให้ผู้อื่นทำงานแทนขั้นตอนส่งผลให้การเลี้ยงสัตว์ประสบผลสำเร็จได้ยาก เพราะคนอื่นทำไปเพื่อต้องการค่าแรงเท่านั้นและขาดความรับผิดชอบ

คำถ้ามทัยบก

ตอบคำถามต่อไปนี้

1. การเลี้ยงสัตว์ หมายถึงอะไร สามารถแบ่งการเลี้ยงสัตว์เป็นกี่ชนิด ได้แก่อะไรบ้าง
2. นักเลี้ยงสัตว์ที่ศึกษามีคุณสมบัติอย่างไร
3. บอกประโยชน์ของการเลี้ยงสัตว์มา 5 ข้อ
4. การเลี้ยงสัตว์จะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับปัจจัยอะไรบ้าง (อธิบายอย่างละเอียด)
5. การเลี้ยงสัตว์ไม่ประสบความสำเร็จนิสัยทางเดินจากอะไร (อธิบายอย่างละเอียด)

บรรณานุกรม

กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2524. คู่มือการเรียนการสอน หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป.

สำนักพิมพ์อักษรเริร์ลทัศน์, กรุงเทพฯ.

คณะอาจารย์ภาควิชาสัตวบาล. 2525. หลักการเลี้ยงสัตว์. คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
กรุงเทพฯ.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2539. สถิติการเกษตรของประเทศไทย
ปี พ.ศ. 2537/38. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, กรุงเทพฯ.

Herren, R.V. 1994. The Science of Animal Agriculture. Delmar Publishers Inc., New York.